

מסורת הש"ס

(א) ופירושין סד' (ב) ונעיל
כ"א (ג) ונקמן סה' (ד)
(ה) דנכרס ר"מ (ו) ס' א"ל
ה"ש

הנהגות הבר"ה

(א) תוב ד"ה והא איכא
וסי גבי ניטול הנמלא
אלמא כל היכא (ב) ד"ה
סימן ותי כיון שניכר
בהוין וכן דבר:

מוסף רש"י

דאין מעבירין על
האוכלין. המולא אוכלין
נדרין א"ט רש"י לעבור
עליהן ולהתקן ס' ויוב"ב
ט"ז

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

כג.

עין משפט
גר מצוה

בה א מ"י פירי מהל
נילה והלכה כ"ג ג
קמנ עשין עד טו"ש ח"מ
ס' ככ טפ"ח ה'
בר ב מ"י ס' טפ"י הל'
ח סתנ ע' טו"ש ע' ע' ס'
טפ"ח ט'

רבינו חננאל

י"ש ככרות של נחתום
מסתחין ואין ניכרין לפי
הן לפה מביירין תיובתא
לרבה דאמר לא הו
סימן ומריק רבה שאני
ככרות ולא מרסי כלל
דאין מעבירין על האוכלין
ומתיב באררא רליח כ"ה
לא ברבא ולא אפי'
כלב"ס פ"י סימן הבא
מאליו כגון מעות שנפלו
בעיניה ונאפו בחוך הכר
וכיצא בהן. אמר רב
זכיד כ"ל דאבידתא כיון
דאמר ווי ליה לחסרון
כ"ס מיאש מינה. אמר
רב זכיד משמיה דרבא
הלכתא כריכות ברשות
הרבים הרי אלו שלו
ברשות היחיד אי דרך
נפילה מצאן הרי אלו שלו
אי דרך הנחה נוטל ומכרין
זה הוה ברבר שאין בו
סימן (אבל כ"ש בו סימן)
לא שנת רשות הרבים
ולא שנת רשות היחיד לא
שנא דרך הינוח ולא שנא
דרך נפילה נוטל ומכרין.

אין מעבירין על האוכלין. פי' אינו רשאי לעבור מעליהן כלפירש
רש"י אלא נרין להגביהן אצל און לפרש דאין מעבירין היינו
און דורסין עליהם כדאמר נפרק הדר (ופירושין דף סד): דל"ל ר"ג לרבי
אלעזר טול ג' גוסקא משום דאין מעבירין הרי משמע שרין להגביהם
ועוד דקאמר התם אצל גזרות

דמדרסא. וסימן העשוי לידרס הוא: דמינספסא. מתגלגל כרגלי
ארס ובהמה ואינה נמללת במקום שנפלה מחילה: דיקירי.
כידות: הא של בעל הבית חייב להכריז. ואע"ג דנהדיח מני
לה כמתעיתין א' אידי דנקט לאומביה מרישא כריכות נרשות הרבים
לדמיז מניה לרבה נקט נמי לאומביה

דמדרסא ברשות היחיד נוטל ומכרין דלא
מדרסא והאלומות בין ברשות הרבים ובין
ברה"י נוטל ומכרין כיון דגביהן לא מדרסא
ורבא מותרין למעמיה במקום כריכות
ברה"ר הרי אלו שלו דמינסתפא ברה"י
חייב להכרין דלא מינסתפא והאלומות בין
ברה"ר ובין ברה"י נוטל ומכרין כיון דיקירי
לא מינסתפא ת"ש ככרות של נחתום הרי
אלו שלו הא של בעל הבית חייב להכרין
של בעל הבית מאי מעמא כיון דאית בהו
סימן דמידע ידיע רפתא דאיניש איניש
הוא ולא שנא רשות הרבים ולא שנא
רשות היחיד נוטל ומכרין אלמא סימן
העשוי לידרס הוא סימן תיובתא דרבה
אמר לך רבה התם היינו טעמא משום
דאין מעבירין על האוכלין והא איכא נכרים
נכרים חיישי לכשפים והאיכא בהמה וכלבים
באתרא דלא שכיחי בהמה וכלבים לימא
כתנאי ר"י אומר כ"ל דבר שיש בו שינוי
חייב להכרין כיצד מצא עיגול ובתוכו חרס
כבר ובתוכו מעות מכלל דתנא קמא סבר
הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן
הבא מאיליו הו סימן ומעבירין על האוכלין
מאי לאו בסימן העשוי לידרס קא מיפלגי
מר סבר לא הו סימן ומר סבר הו סימן
אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד דקא
סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא
הו סימן ומעבירין על האוכלין ככרות של
בעל הבית ברה"ר אמאי מכרין אלא אמר
רב זכיד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי
סימן העשוי לידרס הו סימן ומעבירין על
האוכלין והבא בסימן הבא מאיליו קא
מיפלגי דתנא קמא סבר סימן הבא מאיליו
לא הו סימן ור"י סבר הו סימן ורבה אמר
לך דכ"ע סימן העשוי לידרס לא הו סימן
ואין מעבירין על האוכלין והבא בסימן הבא
מאיליו קמיפלגי ת"ק סבר לא הו סימן
ור"י סבר הו סימן איכא דאמרי סבריה
דכ"ע סימן הבא מאיליו הו סימן וסימן
העשוי לידרס לא הו סימן מאי לאו
במעבירין על האוכלין קא מיפלגי דמר סבר
מעבירין ומר סבר אין מעבירין אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד
סבר ת"ק סימן העשוי לידרס לא הו סימן ומעבירין על האוכלין ככרות
של בעל הבית ברה"ר אמאי מכרין אלא אמר רב זכיד משמיה דרבא
דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הו סימן ומעבירין על האוכלין והבא
בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר סימן הבא מאיליו לא
הו סימן ור"י סבר הו סימן ורבה אמר לך דכולי עלמא סימן הבא מאיליו
על האוכלין והבא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר סימן
הבא מאיליו הו סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסימן העשוי לידרס
קא מיפלגי דמר סבר הו סימן ומר סבר לא הו סימן ומר סבר הו סימן
אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא
הו סימן ומעבירין על האוכלין ככרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכרין
אלא אמר רב זכיד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הו
סימן ומעבירין על האוכלין והבא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא
קמא סבר סימן הבא מאיליו לא הו סימן ור"י סבר הו סימן ורבה אמר
לך דכ"ע סימן העשוי לידרס לא הו סימן ואין מעבירין על האוכלין והבא
מאיליו קמיפלגי ת"ק סבר לא הו סימן ור"י סבר הו סימן איכא דאמרי
סבריה דכ"ע סימן הבא מאיליו הו סימן וסימן העשוי לידרס לא הו סימן
מאי לאו במעבירין על האוכלין קא מיפלגי דמר סבר מעבירין ומר סבר אין
מעבירין אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד סבר ת"ק סימן העשוי לידרס לא
הו סימן ומעבירין על האוכלין ככרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכרין
אלא אמר רב זכיד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הו
סימן ומעבירין על האוכלין והבא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא
קמא סבר סימן הבא מאיליו לא הו סימן ור"י סבר הו סימן ורבה אמר
לך דכ"ע סימן העשוי לידרס לא הו סימן ואין מעבירין על האוכלין והבא
מאיליו קמיפלגי ת"ק סבר לא הו סימן ור"י סבר הו סימן איכא דאמרי
סבריה דכ"ע סימן הבא מאיליו הו סימן וסימן העשוי לידרס לא הו סימן
מאי לאו במעבירין על האוכלין קא מיפלגי דמר סבר מעבירין ומר סבר אין
מעבירין אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד

לרבה מדוקא דרשח: און מעבירין
על האוכלין. המולא אוכלין נדרין
אין רשאי לעבור עליהם ולהניחם
שם הלך לא נדרסו שמי שמלאן
לשון הגביהן: און מעבירין על
האוכלין. לאו לשון דריסה הוא אלא
כמו און מעבירין על המנות ויומא
דף ג' (ג): חיישי לכשפים. סגורים
שמחמת כשפים הונחו לשם כדי
להכשיל הדורסים עליהן וגיה נמי דאין
מגביהן אותם מיהו לא דרסי עליהן
משום כשפים: לימא כפנאי. פלוגתא
דרבה ורבא: סבא מאיליו. הראוי
לכא מאיליו כגון חרס פעמים שטפל
עניגול: הו סימן. דלמריהן לשם
סימן נתנו שם ולא נפל מאליו ודבר
שש בו סימן הו אפילו הכי פליגי
רבנן ואמרי הרי אלו שלו משום
דקסברי מעבירין על האוכלין והו
ליה סימן העשוי לידרס: ור"י סבר
הו סימן. ואע"פ שזה עשו לידרס
נמי הו סימן: ומעבירין על האוכלין.
ואפילו הכי ככרות של בעל הבית
חייב להכרין דסימן העשוי לידרס הו
סימן. ועיגול היינו טעמא דסימן
הבא מאיליו לאו סימן הוא ור"י
סבר הו סימן: ורבה אמר לך כו'.
והכא היינו טעמא דר"י משום דאין
מעבירין על האוכלין ות"ק הכי נמי
אית הו סימן: ומעבירין על המשום הכי
ככרות של בעל הבית חייב להכרין.
וטעמיהו עניגול משום דסימן הבא
מאיליו הוא ור"י סבר הו סימן:
איכא דאמרי סבריה כו'. ובי אתמר
לימא כפנאי אאין מעבירין על
האוכלין אתמר: סלכסא כריכות ברה"ר
כו'. כדמוקי לה כשאין בו סימן:
כרסה פיריז אי דרך נפילה הכי אלו
שלו. דליכא למימר מקום הו סימן
דהא לא ידע היכא נפיל מיניה: אי
דרך הינוח נוטל ומכרין. מקום ולא
יניחם שם שמא ימצאם עב"ס ויטלם
ושמא שחמו הבעלים: אצל כדברי
ש"ס בו סימן כו'. רבא לטעמיה
דלמר סימן העשוי לידרס הו סימן:
במנינא

סימן הבא מאי"ו הו סימן.
פרש"י דלגש סימן נתנו שם
ולא נפל מאיליו וקשה דאין דרך לתת
מעות ככר לסימן אלא י"ל דלימור
ידע שנפלו לו שם ומי"ד לא הו סימן
כיון דרגילות לכא מאיליו מסתמא
לא ידע כיון שאין ניכר בחוך אצל
סימני בהמה שהן מאיליהן הו סימן
כיון שניכר וס' וכן דבר שאין ניכר
בחוך אס אין רגילות לכא מאיליו
הו סימן:

מחרוות
מעבירין ומר סבר אין מעבירין אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד
סבר ת"ק סימן העשוי לידרס לא הו סימן ומעבירין על האוכלין ככרות
של בעל הבית ברה"ר אמאי מכרין אלא אמר רב זכיד משמיה דרבא
דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הו סימן ומעבירין על האוכלין והבא
בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר סימן הבא מאיליו לא
הו סימן ור"י סבר הו סימן ורבה אמר לך דכולי עלמא סימן הבא מאיליו
על האוכלין והבא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר סימן
הבא מאיליו הו סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסימן העשוי לידרס
קא מיפלגי דמר סבר הו סימן ומר סבר לא הו סימן ומר סבר הו סימן
אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא
הו סימן ומעבירין על האוכלין ככרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכרין
אלא אמר רב זכיד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הו
סימן ומעבירין על האוכלין והבא בסימן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא
קמא סבר סימן הבא מאיליו לא הו סימן ור"י סבר הו סימן ורבה אמר
לך דכ"ע סימן העשוי לידרס לא הו סימן ואין מעבירין על האוכלין והבא
מאיליו קמיפלגי ת"ק סבר לא הו סימן ור"י סבר הו סימן איכא דאמרי
סבריה דכ"ע סימן הבא מאיליו הו סימן וסימן העשוי לידרס לא הו סימן
מאי לאו במעבירין על האוכלין קא מיפלגי דמר סבר מעבירין ומר סבר אין
מעבירין אמר רב זכיד משמיה דרבא אי ס"ד